

N:o 21.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen den 18 september 1862; gifven Stockholms slott den 31 januari 1891.

Med öfverlemnande af statsrådets och högsta domstolens i ärendet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härigenom, jemlikt 87 § regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 104, 106 och 113 §§ konkurslagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

104 §.

Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit: då gäldenär blifvit dömd för bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal därför står: då anledning är, att gäldenär hemligen gynnats någon borgenär vid ackordet, eller att annat svek dervid egt rum: då ackordet icke åt alla de borgenärer, hvilka det angår och som ej uttryckligen förklarats sig ty förutan med ackordet nöjde, gifver lika rätt och minst femtio för hundra af fordringsbeloppet, att betalas sist

ett år efter det ackordet blifvit fastställt: då det uppenbarligen länder till skada för borgenärerna.

Bestrides ackordet på den grund att säkerhet ej finnes för dess fullgörande; pröfve rätten, efter omständigheterna, huruvida fastställelse på sådan grund vägras må.

106 §.

Ej må ackordsförslag af borgenärer antagas, medan gäldenären står under tilltal för bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer. Besluta borgenärerna med den öfvervigt af röster, som i 96 § sagdt är, att med ackordsfrågan skall anstå till dess dom öfver gäldenären fallit; må dock uppskof med försäljning af konkursboets egendom ej ske, der ej borgenärerna med enahanda röstöfvervigt det bestämma. Är uppskof med ackordsfrågan beslutadt; ege gäldenären, sedan dom i anledning af åtalet fallit och han förklarats ej kunna till ansvar fällas, nytt ackordsförslag framställa: ingifve det dock till rätten eller domaren inom fjorton dagar efter det domen vunnit laga kraft: sker det ej; anses ackordsfrågan hafva förfallit.

113 §.

Varder, efter fastställelse af ackordsförslag, yppadt, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller vid ackordet hemligen gynnat någon af dem; förfalle den eftergift, som genom ackordet må vara gäldenären tillerkänd.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

Aug. Östergren.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
onsdagen den 31 december 1890,

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHIELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
herr WENNERBERG,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Östergren anmälde i
underdånighet:

2:o.

Riksdagens skrifvelse den 26 februari 1889, deruti Riksdagen, af
anförda skäl, anhållit det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för
Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i konkurslagen den
18 september 1862, att ackord i konkurs ej må fastställas, der gäldenär
blifvit dömd för oredlighet mot sina borgenärer eller medan han står
under tilltal därför, eller då tiden för ackordets fullgörande finnes vara
så bestämd, att ackordsummans verkliga belopp kan anses understiga
femtio för hundra af fordringsbeloppet.

Departementschefen anförde vidare, att det utan tvifvel låge något för den allmänna rättskänslan stötande deri, att en för oredlighet dömd eller tilltalad konkursgäldenär erhöle den eftergift i fråga om sin gäld, hvilken ett ackord innebure, och att det syntes vara så mycket mer skäl att i fråga om ackords medgifvande likställa den oredlige gäldenären med den bedräglige, som oredlighet och bedrägeri vore förbrytelser, hvilka stode hvarandra synnerligt nära; att hvad anginge Riksdagens framställning om tillägg till konkurslagens föreskrifter beträffande ackord, i syfte att derigenom förhindra fastställande af ackordsförslag, hvilka, ehuru de innefattade utfästelse af den i 104 § stadgade minimiprocent å bevakade fordringarna, genom att utsträcka tiden för ackordsummans erläggande, högst väsentligt förringade värdet af det i ackord erbjudna, så syntes ett dylikt tillägg vara af verkligt behof påkalladt, samt att denna lagförändring, på sätt Riksdagen ock antydt, enklast kunde göras sålunda, att uti 104 § infördes ett stadgande, hvarigenom för ackords fastställande gjordes till vilkor att, der icke borgenärerna annorlunda åtnöjdes, tiden för ackordsummans erläggande icke utsträcktes utöfver en viss tid, hvilken lämpligen kunde bestämmas till ett år efter det ackordet blifvit fastställt.

I öfverensstämmelse härmed hade inom justitiedepartementet upprättats följande

Förslag

till Lag angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen den 18 september 1862.

Häri genom förordnas, att 104, 106 och 113 §§ konkurslagen skola erhålla följande förändrade lydelse:

104 §.

Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit; då gäldenär blifvit dömd för bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal därför står; då anledning är, att gäldenär hemligen gynnat någon borgenär vid ackordet, eller att annat svek dervid egt rum; då ackordet icke åt alla de borgenärer, hvilka det angår och som ej uttryckligen förklarar sig ty förutan med ackordet nöjde, gifver lika

rätt och minst femtio för hundra af fordringsbeloppet, att betalas sist ett år efter det ackordet blifvit fastställt; då det uppenbarligen länder till skada för borgenärerna.

Bestrides ackordet på den grund att säkerhet ej finnes för dess fullgörande; pröfve rätten, efter omständigheterna, huruvida fastställelse på sådan grund vägras må.

106 §.

Ej må ackordsförslag af borgenärer antagas, medan gäldenären står under tilltal för bedrägligt eller oredligt förhållande enligt 8 kap. denna lag. Besluta borgenärerna med den öfvervigt af röster, som i 96 § sagdt är, att med ackordsfrågan skall anstå till dess dom öfver gäldenären fallit; må dock uppskof med försäljning af konkursboets egendom ej ske, der ej borgenärerna med enahanda röstöfvervigt det bestämma. Är uppskof med ackordsfrågan beslutadt; ege gäldenären, sedan dom i anledning af åtalet fallit och han förklarats ej kunna till ansvar fällas, nytt ackordsförslag framställa: ingifve det dock till rätten eller domaren inom fjorton dagar efter det domen vunnit laga kraft: sker det ej; anses ackordsfrågan hafva förfallit.

113 §.

Varder, efter fastställelse af ackordsförslag, yppadt, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller vid ackordet hemligen gynnat någon af dem; förfalle den eftergift, som genom ackordet må vara gäldenären tillerkänd.

Departementschefen hemställde, att för det ändamål, 87 § regeringsformen omförmäler, högsta domstolens yttrande öfver förslaget måtte genom note ur protokollet inhemtas.

Denna, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla.

Ex protocollo
Carl Boheman.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts högsta domstol fredagen den 23 januari 1891.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: SVEDELIUS,
WEDBERG,
SKARIN,
HAMMARSKJÖLD,
WESTMAN,
THOMASSON,
HUSS.

Tillförordnade byråchefen, revisionssekreteraren Afzelius föredrog i underdånighet:

1:o.

Note ur protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 31 december 1890, hvarmedelst för det ändamål, 87 § regeringsformen omförmäler, högsta domstolens yttrande blifvit infordradt öfver följande inom justitiedepartementet upprättade förslag till

L a g

angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen
den 18 september 1862.

Härigenom förordnas, att 104, 106 och 113 §§ konkurslagen skola
erhålla följande förändrade lydelse:

104 §.

Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af rätten fastställas: då
beslutet icke i laga ordning tillkommit: då gäldenär blifvit dömd för
bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller medan
han under tilltal därför står: då anledning är, att gäldenär hemligen
gynnade någon borgenär vid ackordet, eller att annat svek dervid egt
rum: då ackordet icke åt alla de borgenärer, hvilka det angår och som
ej uttryckligen förklarat sig ty förutan med ackordet nöjde, gifver lika
rätt och minst femtio för hundra af fordringsbeloppet, att betalas
sist ett år efter det ackordet blifvit fastställt: då det uppenbarligen
länder till skada för borgenärerna.

Bestrides ackordet på den grund att säkerhet ej finnes för dess
fullgörande; pröfve rätten, efter omständigheterna, huruvida fastställelse
på sådan grund vägras må.

106 §.

Ej må ackordsförslag af borgenärer antagas, medan gäldenären står
under tilltal för bedrägligt eller oredligt förhållande enligt 8 kap. denna
lag. Besluta borgenärerna med den öfvervigt af röster, som i 96 §
sagdt är, att med ackordsfrågan skall anstå till dess dom öfver gälde-
nären fallit; må dock uppskof med försäljning af konkursboets egendom
ej ske, der ej borgenärerna med enahanda röstöfvervigt det bestäm-
ma. Är uppskof med ackordsfrågan beslutadt; ege gäldenären, sedan dom i
anledning af åtalet fallit och han förklarats ej kunna till ansvar fällas,
nytt ackordsförslag framställa: ingifve det dock till rätten eller domaren
inom fjorton dagar efter det domen vunnit laga kraft: sker det ej; anses
ackordsfrågan hafva förfallit.

113 §.

Varder, efter fastställelse af ackordsförslag, yppadt, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt eller oredligt förhållande mot sina borgenärer eller vid ackordet hemligen gynnat någon af dem; förfalle den eftergift, som genom ackordet må vara gäldenären tillerkänd.

Högsta domstolen ansåg förslaget icke föranleda annan erinran, än att den i 104 och 113 §§ nyttjade benämningen bedrägligt eller oredligt förhållande mot borgenärer borde användas jemväl i 106 § i stället för der förekommande uttryck »bedrägligt eller oredligt förhållande enligt 8 kap. denna lag». Bibehållande af nyssnämnda uttryck syntes desto mera olämpligt, som straffbestämmelserna angående bedrägeri och oredlighet mot borgenärer blifvit från 8 kap. konkurslagen öfverflyttade till strafflagen.

Ex protocollo

C. P. Hagbergh.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
lördagen den 31 januari 1891,

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern friherre ÅKERHJELM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre von OTTER,
herr WENNERBERG,
friherre PALMSTIERNA,
friherre von ESSEN,
friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
Justitieråden: HERSLOW,
WESTMAN.

3:o.

Departementschefen statsrådet Östergren föredrog det af högsta domstolen den 23 januari afgifna yttrande öfver det genom Kongl. Maj:ts beslut den 31 sistlidne december till högsta domstolen remitterade förslag till lag angående ändrad lydelse af 104, 106 och 113 §§ konkurslagen den 18 september 1862; och hemställde departementschefen, att förslaget med den jemkning i redaktionen af 106 §, högsta domstolen föreslagit, måtte af Kongl. Maj:t godkännas och, jemlikt 87 § regeringsformen, för Riksdagen till antagande framläggas.

Statsrådets öfrige ledamöter tillstyrkte bifall till departementschefens hemställan.

Hvad departementschefen hemställt tacktes Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla; och skulle proposition i ämnet till Riksdagen aflåtas i enlighet med bilagan litt. B vid detta protokoll.

Ex protocollo

C. P. Hagbergh.
